

บทที่ 4

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ในการวิจัยนี้ จะทำการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อสมรรถนะที่มีผลต่อระบบผลิตน้ำร้อน เช่น ปริมาณน้ำในถังเก็บ อัตราการไหลของสารทำความเย็น อัตราการไหลของน้ำ อุณหภูมิและความดันที่จุดต่างๆในระบบ ตลอดจนกำลังที่ใช้ขับเคลื่อนคอมเพรสเซอร์ ปริมาณความร้อนที่ถ่ายเทในอีวาपोเรเตอร์และคอนเดนเซอร์ เป็นต้น

แบบจำลองทางคณิตศาสตร์จะประกอบด้วย แบบจำลองของคอมเพรสเซอร์ คอนเดนเซอร์ ท่อแคปิลารี อีวาपोเรเตอร์และถังเก็บ โดยการจำลองแบบดังกล่าวจะนำมาจำลองสถานการณ์ของระบบ (System Simulation) เพื่อวิเคราะห์ระบบต่อไป

4.1 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของคอมเพรสเซอร์

ในการทดลองเพื่อหาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของคอมเพรสเซอร์นั้น จะประยุกต์มาจากแบบจำลองของ **Stoecker** [1] โดยจะหาความสัมพันธ์ระหว่างต่างๆในสมการ 4.1 ดังนี้

$$\frac{P_{cp,o}}{P_{cp,i}} = f \left(\frac{m_r \sqrt{C_{pr} T_{cp,o}}}{D^2 P_{cp,o}} \right) \quad [4.1]$$

โดยที่	$P_{cp,o}$	=	ความดันขาออกคอมเพรสเซอร์ (MPa)
	$P_{cp,i}$	=	ความดันขาเข้าคอมเพรสเซอร์ (MPa)
	C_{pr}	=	ค่าความจุความร้อนจำเพาะของสารทำความเย็น (kJ/kg.K)
	$T_{cp,o}$	=	อุณหภูมิขาออกจากคอมเพรสเซอร์ (K)
	D^2	=	เส้นผ่านศูนย์กลางท่อ (m)
	m_r	=	อัตราการไหลของสารทำความเย็น (kg/s)

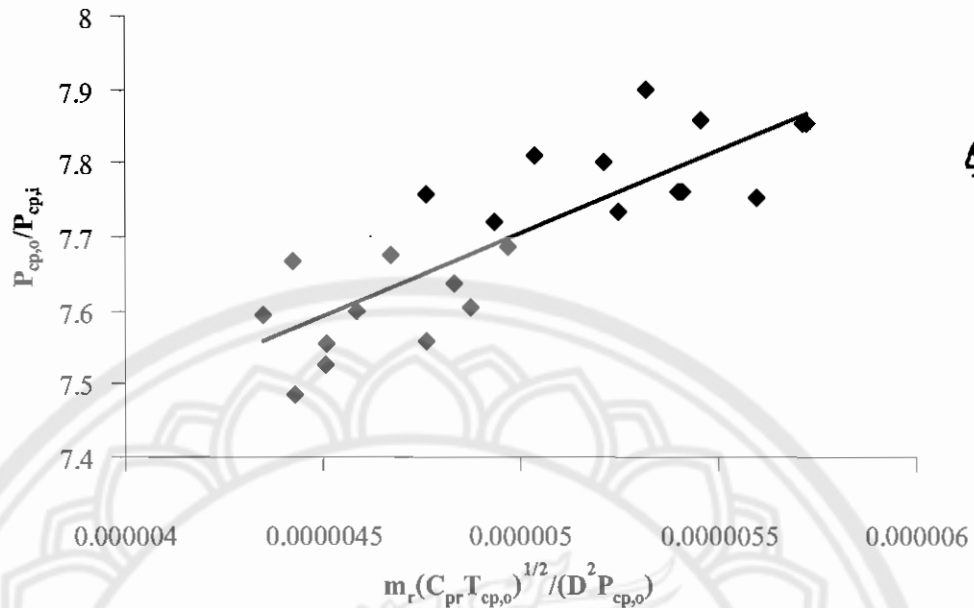
จากการทดลองสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังรูป 4.1

สำนักหอสมุด

24 ก.ย. ๒๕๕๑

4740531

รูปที่ 4.1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างพจน์ $m_r(C_{pr} T_{cp,o})^{1/2} / (D^2 P_{cp,o})$ ที่มีผลต่ออัตราส่วนความดันของคอมเพรสเซอร์

จากความสัมพันธ์ดังรูป 4.1 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$\frac{P_{cp,o}}{P_{cp,i}} = 224945[m_r(C_{pr} T_{cp,o})^{1/2} / (D^2 P_{cp,o})] + 6.5801 \quad [4.2]$$

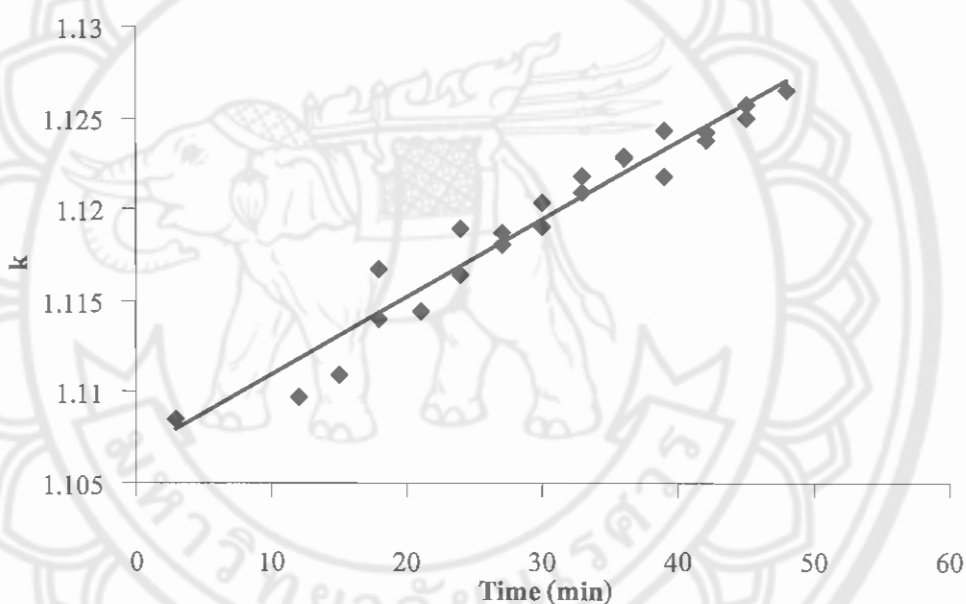
จากรูป 4.1 จะเห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไปค่าความดันและอุณหภูมิด้านขาออกของคอมเพรสเซอร์จะมีค่าเพิ่มขึ้น ทำให้ค่าอัตราส่วนความดันขาออกต่อขาเข้าของคอมเพรสเซอร์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

คอมเพรสเซอร์ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบ Automobile Compressor ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการทำงานแบบโพลีโทรปิก (Polytropic Process) ดังนั้นเราสามารถหาค่าครรชนีโพลีโทรปิก (Polytropic Index) ได้จากสมการดังนี้

$$\frac{T_{cp,i}}{T_{cp,o}} = \left(\frac{P_{cp,i}}{P_{cp,o}} \right)^{\frac{k-1}{k}} \quad [4.3]$$

โดยที่	$T_{cp,i}$	=	อุณหภูมิขาเข้าคอมเพรสเซอร์ (K)
	$T_{cp,o}$	=	อุณหภูมิขาออกคอมเพรสเซอร์ (K)
	$P_{cp,i}$	=	ความดันขาเข้าคอมเพรสเซอร์ (MPa)
	$P_{cp,o}$	=	ความดันขาออกคอมเพรสเซอร์ (MPa)
	k	=	ดัชนีโพลีโทรปิก

จากการทดลองเราได้ทำการหาค่าดัชนีโพลีโทรปิกที่เวลาต่างๆ ในช่วงอัตราการไหลของน้ำ 2 ช่วงด้วยกันคือ 7 lpm และ 9 lpm จะเห็นได้ว่าค่าดัชนีโพลีโทรปิก (k) มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเวลาเพิ่มขึ้น และมีความสัมพันธ์ดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าดัชนีโพลีโทรปิกที่ 7 lpm และ 9 lpm กับเวลาที่เปลี่ยนแปลง

จากความสัมพันธ์ดังรูปที่ 4.2 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$k = 0.0004t + 1.1066 \quad [4.4]$$

จากสมการที่ 4.4 จะเห็นได้ว่า ค่าดัชนีโพลีโทรปิกขึ้นอยู่กับเวลา แต่ในความเป็นจริงแล้วค่าดัชนีโพลีโทรปิกจะขึ้นอยู่กับความดันและอุณหภูมิ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการสร้างโมเดลจึงใช้ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีโพลีโทรปิกกับเวลาแทน เพื่อให้ค่าที่ได้มีความถูกต้องมากขึ้น

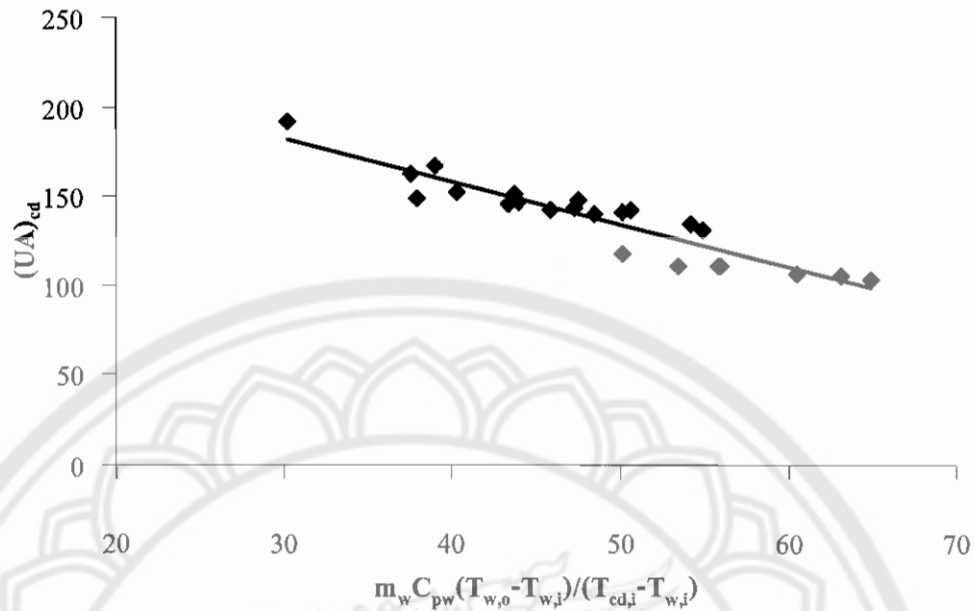
4.2 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของคอนเดนเซอร์

ในการสร้างแบบจำลองของคอนเดนเซอร์ จะหาความสัมพันธ์ของอัตราการไหลของน้ำและอุณหภูมิของคอนเดนเซอร์ที่มีผลต่อ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมของคอนเดนเซอร์ดังต่อไปนี้

$$(UA)_{cd} = f\left(\frac{m_w C_{pw} (T_{w,o} - T_{w,i})}{T_{cd,i} - T_{w,i}}\right) \quad [4.5]$$

โดยที่	$(UA)_{cd}$	=	ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมของคอนเดนเซอร์ (kW/K)
	m_w	=	อัตราการไหลของน้ำ (kg/s)
	C_{pw}	=	ค่าความจุความร้อนจำเพาะของน้ำ (kJ/kg.K)
	$T_{w,i}$	=	อุณหภูมิน้ำขาเข้าคอนเดนเซอร์ (K)
	$T_{w,o}$	=	อุณหภูมิน้ำขาออกจากคอนเดนเซอร์ (K)
	$T_{cd,i}$	=	อุณหภูมิขาเข้าคอนเดนเซอร์ (K)

ความสัมพันธ์ดังสมการที่ 4.5 สามารถแสดงดังรูปที่ 4.3 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมพื้นที่ของคอนเดนเซอร์ลดลง เมื่ออัตราส่วนของการถ่ายเทความร้อนของคอนเดนเซอร์ต่อผลต่างของอุณหภูมิด้านเข้าของทั้ง 2 กระแสเพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างจากปรากฏการณ์ปกติของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจาก อิทธิพลของอุณหภูมิด้านเข้าคอนเดนเซอร์ ซึ่งมีค่าสูงขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ส่งผลให้ประสิทธิภาพของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนลดต่ำลง แต่เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมพื้นที่ของคอนเดนเซอร์จะแปรผกผันกับ ค่าประสิทธิภาพดังนั้นจึงทำให้ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมพื้นที่ที่มีค่าลดลง เมื่ออุณหภูมิด้านเข้าของน้ำเพิ่มขึ้น

รูปที่ 4.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราการไหลของน้ำและอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงที่คอนเดนเซอร์ ที่มีผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมของคอนเดนเซอร์

จากความสัมพันธ์ดังรูปที่ 4.3 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$(UA)_{cd} = -2.4033[m_w C_{pw} (T_{w,o} - T_{w,i}) / (T_{cd,i} - T_{w,i})] + 254.33 \quad [4.6]$$

4.3 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของอีวาโปเรเตอร์

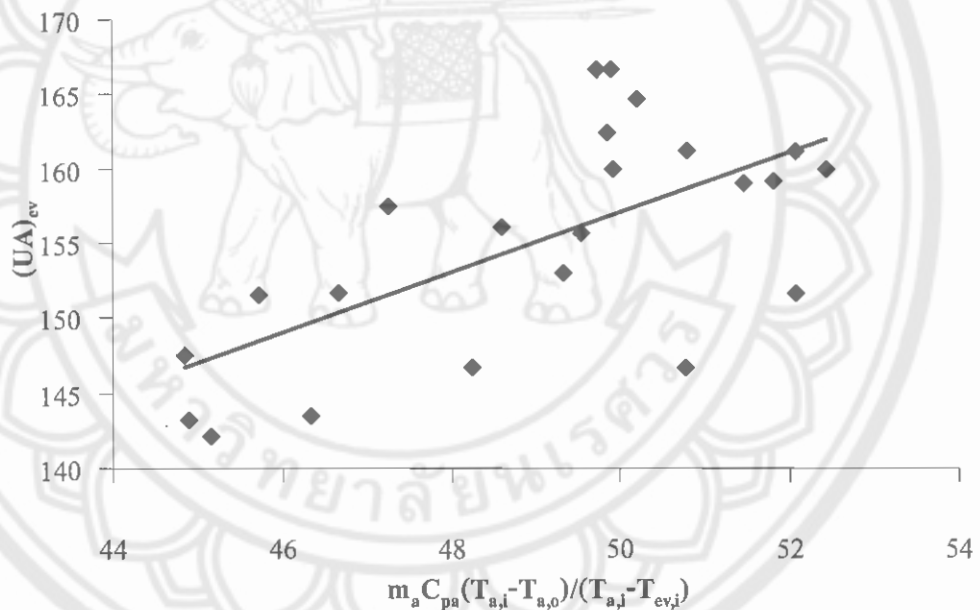
ในการสร้างแบบจำลองของอีวาโปเรเตอร์ จะหาความสัมพันธ์ของอัตราการไหลของอากาศและอุณหภูมิที่อีวาโปเรเตอร์ ที่มีผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมของอีวาโปเรเตอร์ดังต่อไปนี้

$$(UA)_{ev} = f\left(\frac{m_a C_{pa} (T_{a,i} - T_{a,o})}{T_{a,i} - T_{ev,i}}\right) \quad [4.7]$$

- โดยที่ $(UA)_{ev}$ = ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมของอีวาโปเรเตอร์ (kW/K)
 m_a = อัตราการไหลของอากาศ (kg/s)
 C_{pa} = ค่าความจุความร้อนจำเพาะของอากาศ (kJ/kg.K)

$$\begin{aligned}
 T_{a,i} &= \text{อุณหภูมิอากาศเข้าแฟนคอยล์ (K)} \\
 T_{a,o} &= \text{อุณหภูมิอากาศออกแฟนคอยล์ (K)} \\
 T_{ev,i} &= \text{อุณหภูมิขาเข้าอีวาपोเรเตอร์ (K)}
 \end{aligned}$$

ความสัมพันธ์ดังสมการที่ 4.7 สามารถแสดงออกมาดังรูปที่ 4.4 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่าอัตราการไหลของอากาศและอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงที่อีวาपोเรเตอร์ มีผลโดยตรงต่อค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมพื้นที่ของอีวาपोเรเตอร์ ซึ่งเมื่อค่าอัตราการไหลของอากาศและอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนที่อีวาपोเรเตอร์มีค่าเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่าในกรณีของอีวาपोเรเตอร์ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนพื้นที่ที่ได้จากการทดลองมีความแตกต่างจากกรณีของคอนเดนเซอร์ เนื่องจากในกรณีของอีวาपोเรเตอร์อุณหภูมิของอากาศด้านเข้า มีค่าคงที่ไม่ได้มีการแปรผันตามเวลานั่นเอง

รูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของอากาศและอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงที่อีวาपोเรเตอร์ กับค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนของอีวาपोเรเตอร์

จากรูปที่ 4.4 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$(UA)_{ev} = 2.016[m_a C_{pa} (T_{a,i} - T_{a,o}) / (T_{a,i} - T_{ev,i})] + 56.259 \quad [4.8]$$

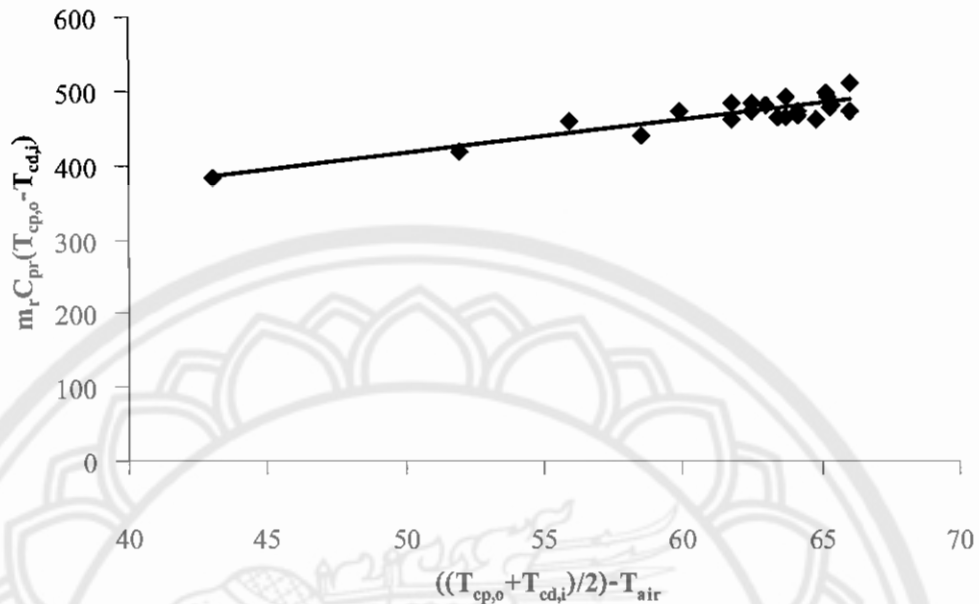
4.4 การประเมินการถ่ายเทความร้อนบริเวณท่อของสารทำความเย็นระหว่างคอมเพรสเซอร์และคอนเดนเซอร์

การประเมินการถ่ายเทความร้อนบริเวณที่จะเกิดความร้อนสูญเสียออกไปสู่สิ่งแวดล้อมจะหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างความร้อนที่ออกจากท่อ และผลต่างของอุณหภูมิของสารทำความเย็นเฉลี่ยกับอุณหภูมิอากาศภายนอก โดยค่าอัตราการไหลของสารทำความเย็นจะถูกตัดไปเนื่องจากเราไม่มีการเปลี่ยนอัตราการไหล ดังนั้นจะลดรูปเหลือดังสมการที่ 4.9

$$m_r C_{pr} (T_{cp,o} - T_{cd,i}) = f \left(\left(\frac{T_{cp,o} + T_{cd,i}}{2} \right) - T_a \right) \quad [4.9]$$

โดยที่	m_r	=	อัตราการไหลของสารทำความเย็น (kg/s)
	C_{pr}	=	ค่าความจุความร้อนจำเพาะของสารทำความเย็น (kJ/kg.K)
	$T_{cp,o}$	=	อุณหภูมิขาออกจากคอมเพรสเซอร์ (K)
	$T_{cd,i}$	=	อุณหภูมิขาเข้าคอนเดนเซอร์ (K)
	T_a	=	อุณหภูมิของบรรยากาศ (K)

โดยความสัมพันธ์สมการที่ 4.9 สามารถแสดงได้ดังรูป 4.5 ซึ่งจะเห็นได้ว่าอัตราการสูญเสียความร้อนออกจากท่อจะขึ้นอยู่กับผลต่างของอุณหภูมิของระบบที่พิจารณากับอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อม

รูปที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการถ่ายเทความร้อนออกจากท่อระหว่างคอมเพรสเซอร์กับคอนเดนเซอร์ และผลต่างของอุณหภูมิสารทำความเย็นเฉลี่ยกับอุณหภูมิภายนอก จากรูปที่ 4.5 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$m_r C_{pr} (T_{cp,o} - T_{cp,i}) = 4.5013 [((T_{cp,o} + T_{cd,i})/2) - T_{air}] + 191.12 \quad [4.10]$$

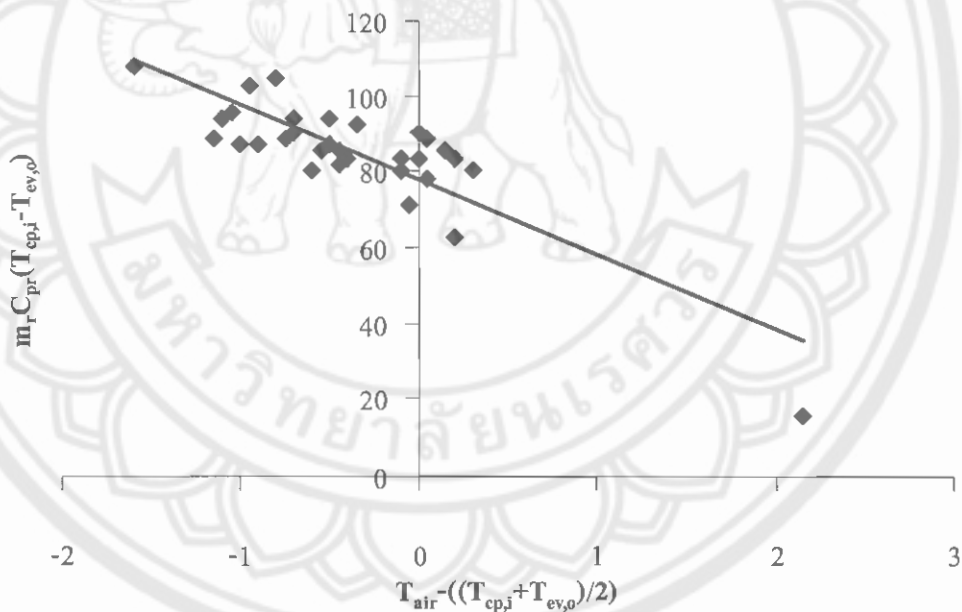
4.5 การประเมินการถ่ายเทความร้อนบริเวณท่อของสารทำความเย็นระหว่างอีวาพอเรเตอร์และคอมเพรสเซอร์

การประเมินการถ่ายเทความร้อน บริเวณที่จะเกิดความร้อนเข้าสู่ระบบ จะหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่างความร้อนที่เข้าสู่ท่อ และผลต่างของอุณหภูมิของสารทำความเย็นเฉลี่ยกับอุณหภูมิอากาศภายนอก โดยค่าอัตราการไหลของสารทำความเย็นจะถูกตัดไปเนื่องจากเราไม่มีการเปลี่ยนอัตราการไหล ดังนั้นจะลดรูปเหลือดังสมการที่ 4.11

$$m_r C_{pw} (T_{cp,i} - T_{ev,o}) = f(T_a - (\frac{T_{ev,o} + T_{cp,i}}{2})) \quad [4.11]$$

โดยที่	m_r	=	อัตราการไหลของสารทำความเย็น (kg/s)
	C_{pr}	=	ค่าความจุความร้อนจำเพาะของสารทำความเย็น (kJ/kg.K)
	$T_{cp,i}$	=	อุณหภูมิขาเข้าคอมเพรสเซอร์ (K)
	$T_{ev,o}$	=	อุณหภูมิขาออกจากอีวาปอเรเตอร์ (K)
	T_a	=	อุณหภูมิของบรรยากาศ (K)

โดยความสัมพันธ์สมการที่ 4.11 สามารถแสดงได้ดังรูป 4.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลต่างของอุณหภูมิสิ่งแวดล้อมของสารทำความเย็น มีค่าติดลบทั้งนี้เนื่องมาจาก ความร้อนที่ถ่ายเทให้กับสารทำความเย็น มิใช่มีเพียงความร้อนจากสิ่งแวดล้อมเท่านั้น แต่ยังมีความร้อนจากคอมเพรสเซอร์ซึ่งถ่ายเทไปตามท่อและสารทำความเย็น และในบางกรณีส่งผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยของสารทำความเย็นสูงกว่าอุณหภูมิของสิ่งแวดล้อมนั้นหมายถึง การถ่ายเทความร้อนของท่อในส่วนนี้จะมีทั้งในกรณีของการรับความร้อนจากสิ่งแวดล้อมและการถ่ายเทความร้อนออกสู่สิ่งแวดล้อมด้วย

รูปที่ 4.6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการรับความร้อนเข้าสู่ท่อระหว่างคอมเพรสเซอร์กับอีวาปอเรเตอร์ และผลต่างของอุณหภูมิสารทำความเย็นเฉลี่ยกับอุณหภูมิภายนอก

จากรูปที่ 4.6 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$m_r C_{pr} (T_{cp,i} - T_{ev,o}) = -19.635 \left(T_a - \left(\frac{T_{ev,o} + T_{cp,i}}{2} \right) \right) + 77.767 \quad [4.12]$$

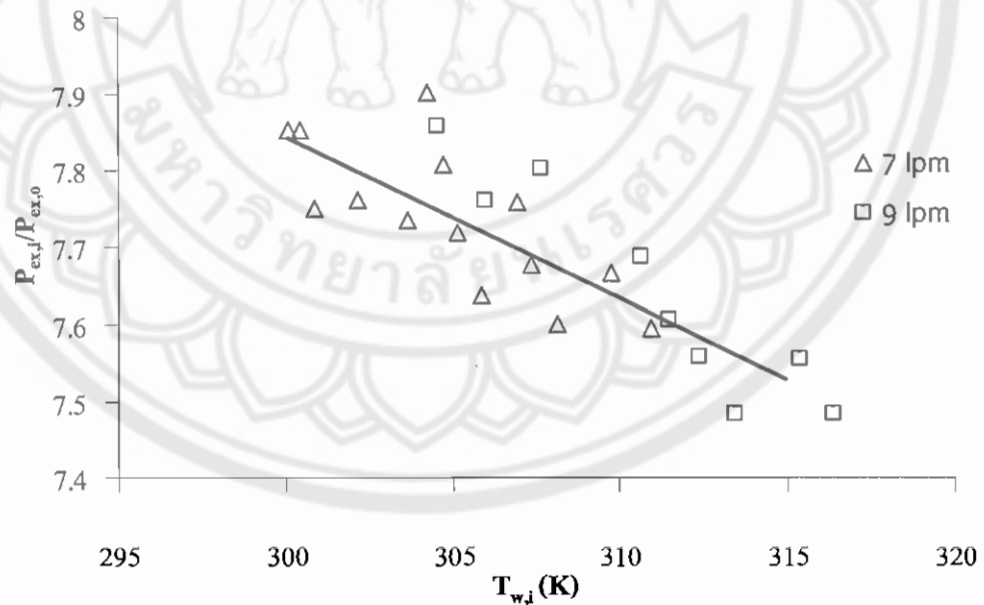
4.6 แบบจำลองอัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี

การสร้างแบบจำลองอัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี จะหาความสัมพันธ์ของอุณหภูมิน้ำเข้าคอนเดนเซอร์ที่มีผลต่ออัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี โดยค่าอัตราการไหลของน้ำจะถูกตัดไปซึ่งจากกราฟจะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มไปในทางเดียวกันจึงไม่น่ามาคิด คังความสัมพันธ์ดังนี้

$$\frac{P_{ex,i}}{P_{ex,o}} = f(T_{w,i}) \quad [4.13]$$

โดยที่ $P_{ex,i}$ = ความดันขาเข้าของท่อแคปปีลารี (kPa)
 $P_{ex,o}$ = ความดันขาออกของท่อแคปปีลารี (kPa)
 $T_{w,i}$ = อุณหภูมิน้ำเข้าคอนเดนเซอร์ (K)

โดยความสัมพันธ์ของสมการที่ 4.13 สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 4.7 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิน้ำมีผลโดยตรงต่ออัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี โดยที่อัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี จะมีค่าลดลงเมื่ออุณหภูมิของน้ำมีค่าสูงขึ้น

รูปที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนความดันที่ท่อแคปปีลารี กับอุณหภูมิน้ำเข้าคอนเดนเซอร์

จากรูปที่ 4.7 สามารถนำมาสร้างสมการได้ดังนี้

$$\frac{P_{ex,i}}{P_{ex,o}} = -0.0221(T_{w,i}) + 14.492 \quad [4.14]$$

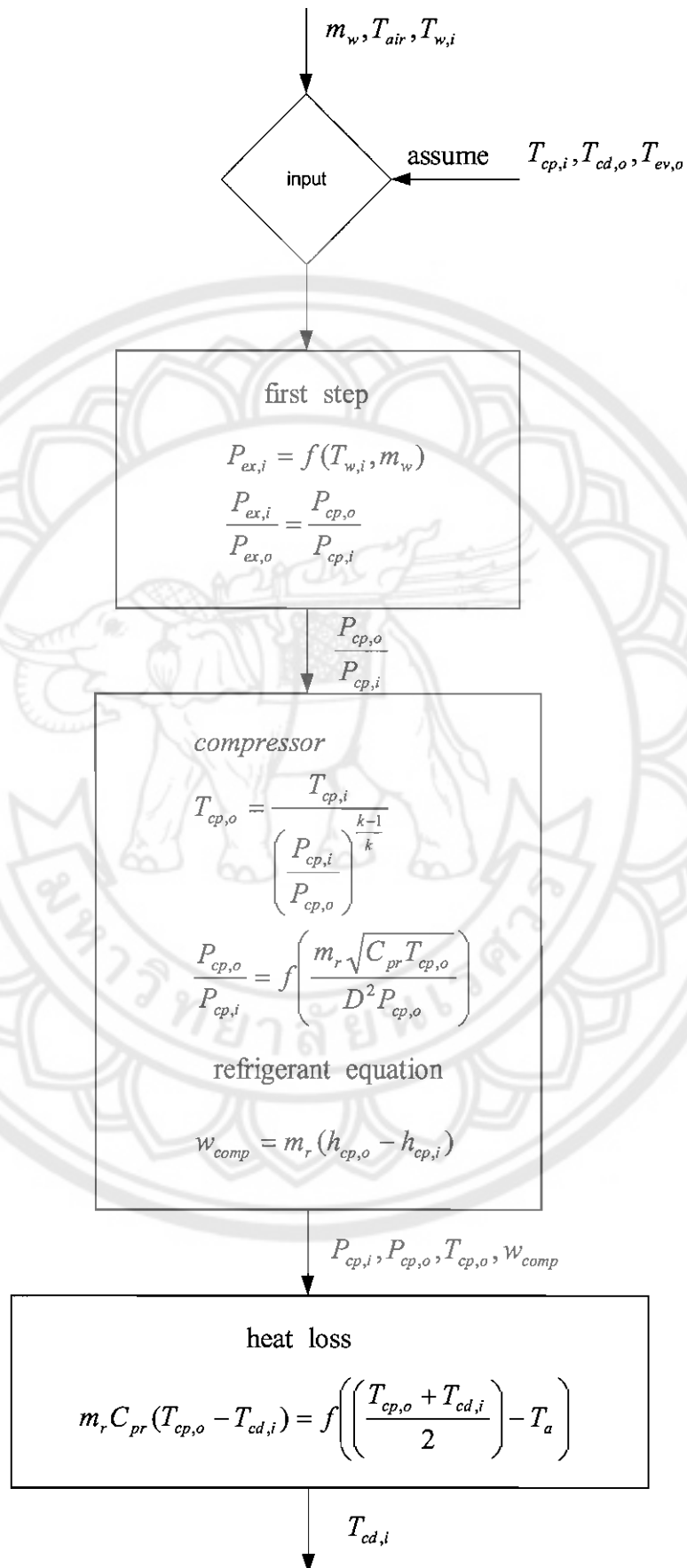
4.7 การจำลองสถานการณ์ของระบบ

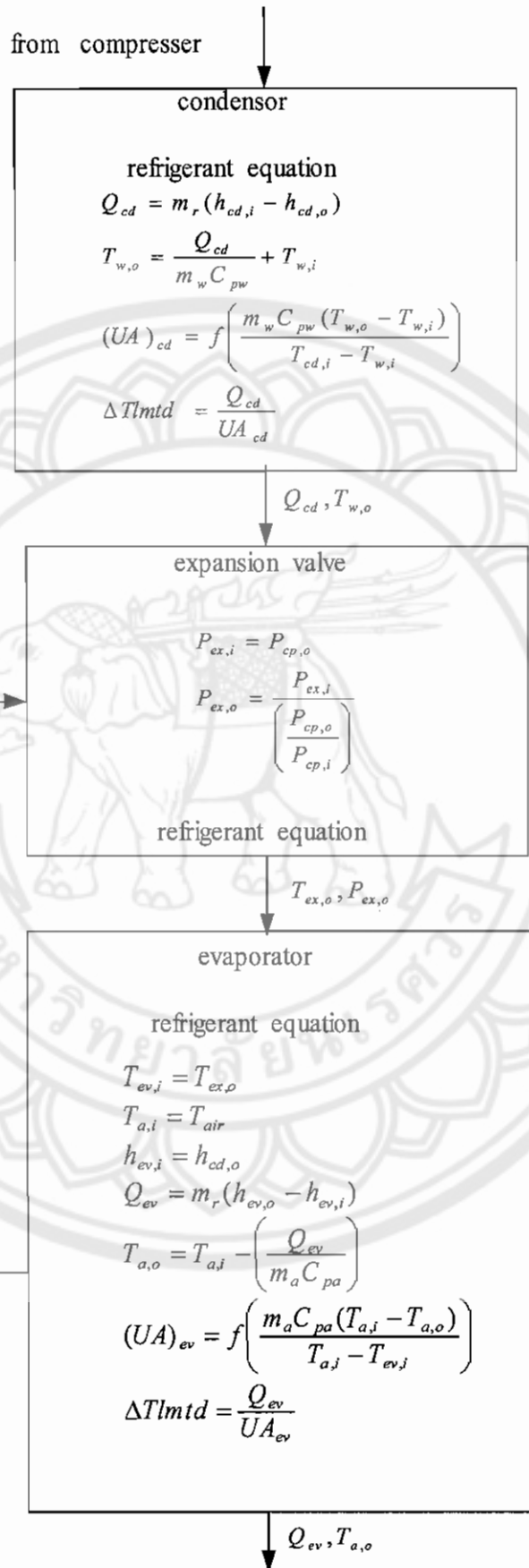
จากแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ของอุปกรณ์แต่ละตัว ในวงจรทำความเย็นและความสัมพันธ์ต่างๆทางอุณหพลศาสตร์ รวมถึงสมการในการคำนวณสถานะต่างๆของสารทำความเย็น (R-134a) สามารถนำมาสร้างเป็นการจำลองสถานการณ์ของระบบได้ดังรูปที่ 4.8

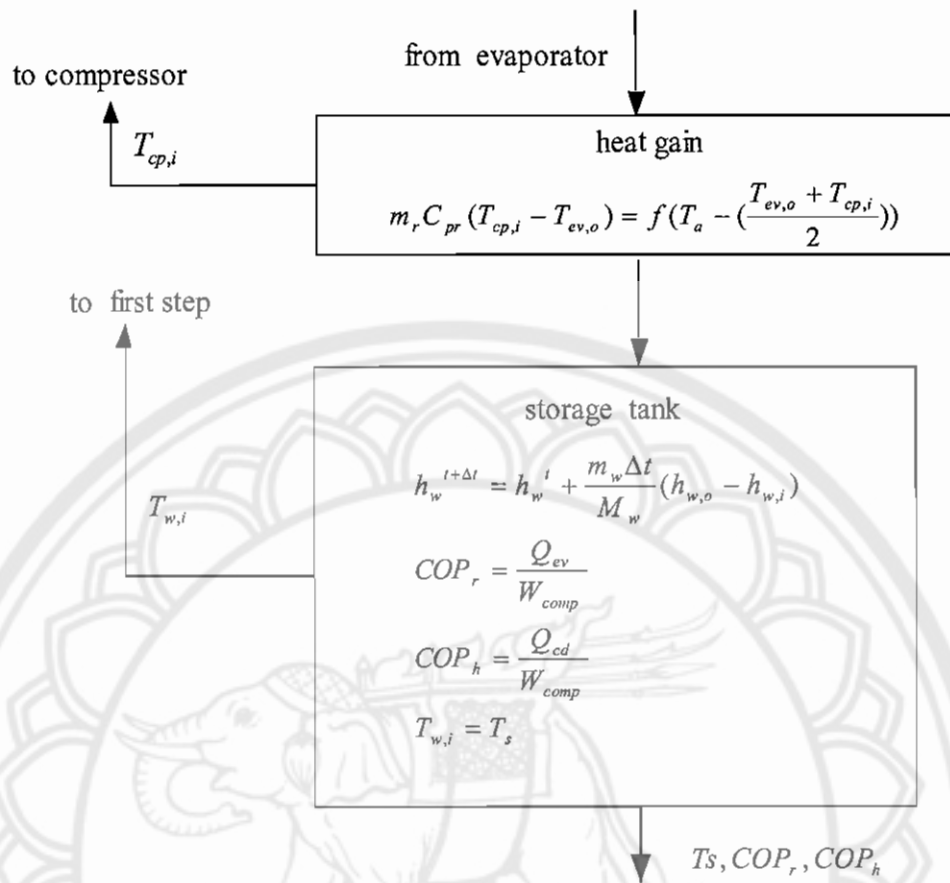
ในการจำลองสถานการณ์การทำงาน จะมีสมมติฐานดังต่อไปนี้

- ไม่มีความดันสูญเสียในคอนเดนเซอร์, อีวาปอเรเตอร์และในท่อ
- ความดันที่ออกจากคอมเพรสเซอร์มีค่าใกล้เคียงกับความดันขาเข้าของคอนเดนเซอร์ และความดันขาเข้าคอมเพรสเซอร์มีค่าใกล้เคียงกับความดันขาออกจากอีวาปอเรเตอร์

ข้อมูลที่ป้อนเข้าโปรแกรมการจำลองสถานการณ์คือ อัตราการไหลของสารทำความเย็น, อัตราการไหลของอากาศ, อัตราการไหลของน้ำ, อุณหภูมิบรรยากาศ, อุณหภูมิน้ำเริ่มต้นในถังเก็บ, ปริมาณน้ำในถังเก็บและข้อมูลที่ส่งออกคือค่าอุณหภูมิในถังเก็บและค่าสัมประสิทธิ์สมรรถนะของระบบ (COP) ที่ช่วงเวลาต่างๆ ผลที่ได้จากการจำลองสถานการณ์การทำงาน จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดสอบรายละเอียดจะแสดงในหัวข้อถัดไป

รูปที่ 4.8 แผนภาพการทำงานของโปรแกรมการจำลองสถานการณ์